

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ואמר רב וכו'
וכשדארהו מחפזי: (ג) שם טפי
זכין: (ד) רש"י ד"ה לפי שאין
אין קלי גי' ע"ל ד"ה ע"ל ע"ל
ע"א: (ז) ד"ה רב וכו' דתחלת:
ד"ה אין ממנינן וכו'
וכשדארהו וזהו להפסותו שלם
במשפטו: (י) ד"ה בעלת מוס
תפסה שנעשה בעל מוס
קודם הפרשת: (י) ד"ה ששטה
הבעלת מוס כי אף לאחר
פדיונה אסורה כל"ל וזה"ל:
(ח) ד"ה ארבי וכו' כ"י שמעון
הסד' ואח"כ בבכור לא
בכור מן:

הגהות הגר"א

[א] נמ' אמר רב. ז"ל ואמר רב: **[ב]** שם רב לטעמי. הרש"י רב ס"ל כר"י: **[ג]** שם רב חוזר למעלה וא"ל לאמרי דר"ח צין בצבור כ"ן בפסולו המוקדשין וכן ר' יוסי נבר אצין נמי קאי למעלה (וכן פירש רש"י בצבורות: **[ד]** רש"י ד"ה כרבי. והוא ממה הס"ד ומה"ד לשון דף פסוט כרבי ס"ל וזה"ל: **[ה]** ד"ה אין מרגילין. בצבור לג'.

מוסף רש"י

מובא בסוף המסכת

רבינו גרשום

[illegible]

הַפְּרִישׁ שֵׁנִי כְצוּרֵי מַעוֹת לְאַחֲרִיתוֹ וּנְמַכְפֵּר זָבֹאֹת לֵית לֵית: קַמֵּץ ר' אָמִי: חֲמֵשׁ חֲטָאוֹת מִשּׁוֹם. שִׁכְפְּרוּ צִעְלֵיהֶ: כְּרִצִּי סִבִּירָא מִשּׁוֹם הַפְּרָשָׁה מִתָּה [בְּצִלְמַת] רִיתוֹנִי נִמְיִי וְיִכְפְּרוּ מִתָּה [וְ] לָשׁוֹן דְּמַחְמִיר לֵית. דְּמַחְמִיר כְּכֹאדוֹ דְּמִי וְשִׁמֵּי אֲבֹד כּוּגֹן כְּכֹא הֵאָלַם צִלְמֵי אַחֲרִיתוֹ הֵאָלַם הַפְּרָשָׁה יִי אֲוֹתָהּ הֵאָלַם הַפְּרָשָׁה סִבִּירָא וְלֹאֹת מִשּׁוֹם. כֻּלָּה

[illegible]

ואִשְׁתַּחֲוִית בְּקִדְוֹשָׁתָהּ קִיּוּמָה: אִירִי וְאִירִי כְּנִים
וְקִים יִרְשֶׁהוּ כְּנִ"ס וּסְפָא כְּרָבִי [יָם] [אֲלַעֲזֹר
וְיוֹנוֹ יָם] בְּקִדְוֹשָׁמו: נִשְׁתַּחֲוִי בְּצִיטֵינוּ. אֲלַמָּה לֹאז בְּרֵ
ר הַקֵּדָשׁ יִצְוֹק רֵאחֵל וְסוֹפוֹ לְמוֹכְרוֹ יִפֶּה גְבִי
ר הַעוֹר דְּמִים: קִירִים טַיִף וּפְרִיק לֵיהּ מִיד הַקֵּדָשׁ
לְפִי שְׁמִתִּילָא לְחִתּוֹן הַעוֹר וְחִתּוֹן הַבָּשָׂר וְשׁוֹב אִינֵה
וְדֵלִי לֹא הָיָה לְדִין עֲבֹדָה לְאַחֵר מִיתָה אֲזַל נִרְ
וִל מִשָּׁה לֹא הָיָה וְלֹא שְׁמִי עַד שִׁדְוִמְנוּ אֲזַל נִפְשִׁי
לְסוֹרִינִי בְּגִימָה עֲבֹדָה אֲפִילֵי לְאַחֵר נִפְשִׁי

שיטה מקובצת

דאמר מתכפר בשני שבזוג שני וראשון ימות לא מצי מייתי דראשון
 תי חטאות דבתחלת הפרשתו הי' יודע שאחד מהן ידחה. תוס' אחרות:
 וד והכא מדמי למפריש לאחריות, מצינו למימר שהמקשה סבר דכיון

ולד חטאת פרק רביעי תמורה

כד.

ואידך הוה י"ה לאחריות וקתני הא ריחיד מלתא. ואש"נ לעיל פריך לטמאה לרי אבא דחשיב ליה כמפרש לאבידו והכא חשיב ליה כמפרש לאחריות וי"ל דמשמע ליה השתא כיון דבשעתא שפירש השני היה יודע שלא יתפרש בו אלא צניח בשווג ראשון כ"ל תלמודים ולא דמי להפריש לאבידו דלעיל דהכא יוצר הארשון נאכד ומתפרש בזה שפירש עתה והוא י"ל

מפריש לאצבוד ולא היו באחריות אבל הלאה
שהיה יודע בשעת הפרשת השני שיתכפר
בראשון מהם כמו לאחריות ואפ"ה קאמר
לדוד מהו וקשה לרבי ואשכנזי לחמור
מפריש שני חטאות לאחריות מתכפר
בזבח מהן והשני רועה ושמעני בר טעמיה
לדמר מלואו בראשון ומשעה שפרש והפרש
לאצבוד קאמר זה לאחריות ולכן ממה והא
דמדמי ליה לעיל למפריש לאצבוד היינו
מטעם דלמנוו בראשון או שמה ש' לפרש
דס"ל כהנ' כר' הוה לדמר לעיל לאינה
אצודה הינה ממה לא לרבי ולא לרנן
ומשום הכי פריך מינה דהיה סבור שהוא
מחפריש לאחריות: ר"ב אצדור בר' שמעון
אומר אפ"ה בשר בעלת מום בקדירה בר'
וה"מ ש"ס הכא ממנמי' לדמר רנן כהניא
דמנמי' דאפילו נזק דמה דשניה צדור
לאשונה בעלת מום קיימא אין לה דין
מינה והכא אמר דאם נשטטה בעלת מום
משוקם דס ממניה דקדשה ולר' אלעזר
בר' שמעון אפילו בשר בקדירה כשזוקק
דמה של ממניה מלא ב'נים השריפה ובמנמי'
קאמר דאם נשטטה בעלת מום קודם וירק
דמה של ממניה דקדשה לר' נלחך דכהניא
דמנמי' כיון דהיתה כבר בעלת מום קודם
הפרשה של ז' אין עליה קדושה כל כך
אבל הכא דהפרשו לאחריות וגרלו שניהם
לקדשין ולעיל דקדושה יומר:

הדרן עלך ולד חמאת

בנן מתה לרבי רועה י"קל וחומר ומה אבודה בשעת
 רעה אמר רבי מתה אבודה בשעת כפרה דלרבנן מתה
 י"הכי אבודה בשעת הפרשה לרבי מתה לרבנן רועה
 ל מתה: רבי אלעזר בר"ש אומר וכו': י"טתנו רבנן
 כיוצא בו ה"אין מרגילין בבכור ולא בפסולי המוקדשין
 ח מירחא דלא חזי ליה אלא בכור מאן תנא אמר רב
 דאמר בכור בקדושתיה קאי י"טדתנן ב"ש אומר י"לא
 על הבכור פסולי המוקדשין מאן תנא אמר רב חסדא
 י"טגמא היו לפניו שתי חמאות אחת תמימה ואחת בעלת
 ת מום תפרה נשחמה בעלת מום עד שלא נזרק דמה
 שנוזק דמה של תמימה אסורה רבי אלעזר בר"ש
 מום בקדירה י"טונוזק דמה של תמימה י"טיוצא לבית
 קמה אידי ואידי כב"ש דלמא כי אמרי ב"ש בבכור
 פסולי המוקדשין לא ולוקמא אידי ואידי כר"א בר"ש
 כי שמעון בפסולי י"ט[מוקדשין] דאלימי למיתפס פדיונן
 בר"ש לית ליה הא י"טדתנן י"טכל פסולי המוקדשין
 י"טבאיטלי ונשקלין בליטרא אלמא י"טכיון דשרית ליה
 רב מרי בריה דרב כהנא מה שמשיבית בעור פוגם
 בא י"טמשמיה דרבי אבין מפני שנראה כעובר עבודה
 אבין אמר גזירה י"טשמא יגדל מהם עדרים עדרים:

הדרן עלך וּלְד חֲמֵאָת

א.י. יוֹדוּלֵאֵי כִי הִיכִי דִמְחֲמֵי ב"ש צָבֹר מִחֲמֵי נְמִי בְּשֹׂאֵר פְּסוּלֵי
 בְּיָ שְׁמֵעוּן: כְּזֹר אִין לֹ פִדְיוֹן דְּכִמְבִּי (בַּמִּדְבָּר יח) לֹא תִפְדֶּה וְאִם
 שְׁמִיּוֹ קִימִי מִכִּי אִפְרִיק וְאִשְׁחִיט: אֲנִחָא כִיֹּן דְּשִׁרִים לִיב. לְמוֹכְרוֹ
 וְגַלָּה נְמִי לִישְׁתַּרִי לִיה לְהַרְגִיל דְּכִיֹּן דִּידַע בְּשִׁמֵּנ פִּדְיוֹן דְּפִסְוִלֵי הַמוֹקֶשְׁדִּין
 מֵה שְׁמִשְׁבִּי צִעוֹר פּוֹגֵם בְּצִשָּׁר. מֵה שְׁמִשְׁתַּכֵּר דְּמִי הָעוֹר פּוֹגֵם דְּמִי
 פֵּה לִימְכֵר: שְׁגֵרָה שְׁעוֹבֵד בְּקִדְשִׁים. וְ שְׁעוֹשֵׂה מִפּוֹת עַל הַזֵּהֲמָה בְּעוֹדָה
 בְּעִזּוּדָה: גּוֹרֵה שְׂמֹא יִגְדֵל מֵה. מִפְּסוּלֵי הַמוֹקֶשְׁדִּין: עֲדִירִים עֲדִירִים.
 וְאִמִּי לְגַלֵּל עֲדִירִים וְאִמִּי לְקִדְשָׁן תִּקְלֵת גִּזִּיא וְעִזּוּדָה וּפְסוּלֵי הַמוֹקֶשְׁדִּין
 בְּצִמְרוֹת י.ד. הִדְרִין עֶלְךָ וְלֹד חֲטָאֵת

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

כ ו א מ״ פ ״ מ״ מ״ פסמ״
הלל ה״ א״
כ ו ב מ״ ש״ ה״ א״
כ ח א מ״ פ״ מ״ מ״ קרנ פסמ״
הלל ו פאדק מ״ ז״
כ ט ז מ״ פ״ א״ מ״ מ״ יו״ט
הלל ו טו״ש״ א״ א״ סמ״
חטט ט״ א״
ל ה מ״ פ״ מ״ מ״ מ״ מ״ מ״
ה״ י״ ע״ כ״ מ״ טו״ש״ יו״ד
סמ״ ז ט״ א״ א״
ל א ו מ״ ש״ ס״ הלל א״ וכו״ה״
ל ב ז מ״ פ״ א״ מ״ מ״ אסור״
מונח מ״ ב״

שינויי נוסחאות

(א) ויפועו. לִיָּא יִיָּל אֶרֶב
 עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (ב) לִיָּא עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (ג) וְיָדָא עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (ד) אֶל אֶל אֶל אֶל אֶל אֶל
 (ה) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (ו) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (ז) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (ח) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (ט) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (י) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (יא) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (יב) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (יג) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (יד) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (טו) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (טז) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (יז) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (יח) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (יט) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כ) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כא) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כב) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כג) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כד) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כה) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כו) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כז) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כח) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (כט) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה
 (ל) עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה

[illegible]

דבינו גרשום (ה)

לשום אותו צורך ובכ"ט אסור
דקא טרה ביה טריא: תירא: ו'
אקדח ב"ש אמר אפילו נשחטה
בעלת מום קודם וריקת דם
תמימה ובשר בעלת מום בקדירה
ונרק דמה של תמימה קודם
וי' פסולי המוקדשין קאי
פסולי המוקדשין כבש ינומא י'
ולא ע"כ
ליתן אלא כסור לא וכתוב ביה לא
שום זכיון שריית לא לנוח ב'
ודן ביוקר: אמר רב ט"י. לית ליה
ה' קעוב עובדא קדשים: ו' יו"ט
ומשהיית אותן ומגדלן מה עדרים
מישהייתן: דרין עלף ודף עלף
מישהייתן: